

ŽABOKUK

obsah

Úvodník	3
Kalendárium	5
Duchovní ponor	8
Laskavý příběh	9
(Ne)obyčejní lidé naší farnosti	10
Co proběhlo ve farnosti	12
Co proběhlo ve středisku	14
Měřím metr, no a co!	16
Senior Club	18
Perly z našich kázání	22
Od ucha k uchu	23

významné dny

křty:

děti:

Daniel Dominik Bartoš	14. 6. 2014
Tereza Katarína Ejemová	15. 6. 2014
Šimon Michal Valachovič	6. 7. 2014
Elen Marie Šárka Reinerová	6. 7. 2014
Denisa Marie Lucie Šuhájková	27. 7. 2014
Michael Skalník	10. 8. 2014
Šimon Tomek	10. 8. 2014
Lukáš Petr Pavel Dalajka	17. 8. 2014
Oliver Tomáš Pavel Kolínský	14. 9. 2014
Natália Eliška Ráčková	14. 9. 2014
Lea Anna Chábek	14. 9. 2014
Mia Maria Chábek	14. 9. 2014

sňatky:

Pavel Drlík a Štěpánka Hanáčková	21. 6. 2014
Vladimír Tůma a Klára Jarůšková	25. 7. 2014
Tomáš Kamenický-Jana Buchtová	20. 9. 2014

pohřby:

Vojtěch Konečný	* 15. 4. 1948	† 26. 7. 2014
Jaroslav Fakír Míksík	* 30. 6. 1964	† 2. 9. 2014
Vlasta Vysoudilová	* 20. 10. 1922	† 3. 9. 2014

Príspevky pro další číslo časopisu podávejte prosím do uzávěrky 25. 11. 2014.

Návrhy a připomínky k časopisu odevzdávejte do schránky v kostele nebo na farní úřad pod značkou „ŽABOKUK“.

Název periodického tisku: Žabokuk.

Periodicita vydávání: čtvrtletník. Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 17501.

Místo vydávání: vydává Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Pomocnice, Foerstrova 3088/2, 616 00 Brno-Žabovřesky, IČ: 265 212 70.

Texty: Jan & Jana Šlachtovi, Milena Alday Delgado, Lucie Kučerová, Petr Polanský jako členové redakční rady, přispěvatelé z farnosti a střediska mládeže.

Grafická úprava a sazba: Jan Huňář.

Fotografie: fotografie „Akce farnosti“ – Petr Polanský, archiv středisko, farníci.

Tisk: Lupress s.r.o., Frýdlant nad Ostravicí.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu příspěvků.

Kontakty: farnost@brno.sdb.cz,

stredisko@brno.sdb.cz,

www.brno.sdb.cz, tel: 541 213 110

NEPRODEJNÝ, k vyvezdnutí v kostele a na vrátnici střediska mládeže.

Máme mladého faráře. A jeho jméno Max se tolik líbí dětem!

Milé sestry a bratři,

jak pokračuje proces předávání farnosti, dostává mě to na samotný počátek mého administrování. Začalo to tou osudovou zprávou z 10. prosince 2013, kterou jsem dostal od P. Radka Gottwalda. Přišla jako blesk z nebe a za tmy ve 21.19, když jsem se blížil k hrázi našeho brněnského moře: „Zemřel nám Josef Daněk.“ A tak si znovu uvědomuji jedinečnost lidského života i jedinečnost těch zhruba devíti měsíců mé služby, která se ukázala jako přechodové období. Po P. Josefu Brtníkovi jako prvním vašem faráři a P. Josefu Daňkovi máte nyní třetího P. Maxmiliána Dřímala, jehož jméno

Max se tolik líbí dětem. Já jsem někde mezi tím v této krátké řadě jako lehké nadechnutí – jako jediný administrátor.

S příchodem Maxe září nové naděje. Do zdejší služby nastupuje o sedm let mladší, než byl Josef Daněk, když u vás začal. Myslím také na naděje obyvatel Domova seniorů ve Vychodilově ulici: Stále se ptají, zda už budou u nich mše dvakrát za měsíc. Po třech letech jsem dostal klíč od jejich hlavního vchodu, což znamená svobodný přístup kdykoliv, nemuset se dozvoňovat, nemuset čekat...

Děkuji zvláště P. Martinu Poláčkovi a P. Radkovi, že převzali část úkolů, a farnost tak zdárně proplula náročnými

úžinami. Děkuji všem farníkům, kteří přispívají k životaschopnosti farního společenství, k růstu a k tomu, že krev v žilách tohoto společenství proudí.

Předávka, to nebyl jen ten chvilkový liturgický akt v neděli 31. srpna, třebaže rozložený do tří mší: Při první jsem naposled kázal jako administrátor a Max byl hlavním celebrantem. Při druhé provinciál uváděl Maxe do služby. A při poslední děkan Mons. Václav Slouk předával liturgické prostory a vás věřící do

Maxovy zodpovědnosti. Součástí bylo i pětihodinové podrobné úřední předávání podle salesiánských kritérií a požadavků. A součástí je aktuální zasvěcování Maxe do toho, jak se to zde žije, a předávání elektronicky zachycených zkušeností.

Vybavují se mi úžasné okamžiky s malou Míšou, která se živelně strašně těšila na docházku do náboženství, nebo malé Denisy, která byla tolik nabuzená očekáváním svého křtu. Takové pohádkové

veliké nadšení a radost ze života z víry v našem společenství přeji každému z vás. Lidé odcházejí a zůstává po nich jakýsi prázdný prostor nostalgie. Ale aby se ke vzpomínkám přisnoubilo to nové, co Bůh chce darovat v každé době, abyste opět láskyplně byli doprovázeni a nepochybovali jste, že jste drazí Božím očím, dodávám:

V komunitě je šest kněží salesiánů ve čtyřech vrstvách služby pro vás: v první linii je Max jako farář, v druhé řadě já a P. Martin jako nejbližší Maxovi spolupracovníci, v další P. Radek a P. Libor, kteří už nemají bezprostřední zodpovědnost ve farnosti, a pak je otec Pavel Tichý, který má přednostní zodpovědnost za středisko mládeže. A pak je zde sedmý salesián ještě před věčnými sliby a svěcením Kuba Švanda. Všichni pracujeme pro jedno dílo zde v Žabovřeskách, ale i ve specifických dalších úkolech, které nám svěřil provinciál.

Oproti uplynulým devíti měsícům farnost získává, protože dostala Maxe s plnou zodpovědností za farnost. Komunita jako celek je na tom stejně, protože za Maxe zaplatila P. Jožkou Klinkovským, který odešel do Fryštáku. Se vším, co on houževnatě a svědomitě zastával, si musí komunita poradit.

Mám radost z prvního kronikáře farnosti. Panu Aleši Markovi jsem se v červnu zmínil, že bych ho rád viděl v této roli, a on se s takovou vervou pustil do sepisování, že během prázdnin sestavil vše, co má farnost písemně uchovat

ve své paměti za rok 2014. Plánuje doplnit vše podstatné od jejího vzniku, čili od 1. ledna 2000. Chce zachytit i dobu od posvěcení kostela 27. května 1995. A každému roku by chtěl věnovat tak 100 stran.

Toto jeho prázdninové plodné snažení a úsilí jsem chtěl dětem na počátku školního roku postavit jako vzor pro jejich píli: Když on obětoval velké prázdniny pro farnost, tak ony mohou s láskou a vytrvale naplňovat svou školní docházku. Už na to 7. září při deváté mši nezbyl čas, tak to dětem sděluji alespoň nyní. A od října už se budou o prvních nedělích v měsíci setkávat na deváté mši s Maxem, a já tak po třech letech předávám tyto své miláčky.

Někteří jste se se mnou loučili a přáli mi zdar na novém působišti. Ale já zatím neodcházím. Provinciál mě zde u vás nechává jako farního vikáře, tak jako tomu bylo za Josefa Daňka. Ale po období administrování to není pouhý návrat ke starému.

Takže děkuji za všechny vzácné chvíle, které jsem mohl prožít s vámi v té těsnější blízkosti. Za vaši otevřenost, za důvěru, povzbuzování, projevy vděčnosti, za okamžiky, kdy jsem vám mohl přinášet radost. Za vaši trpělivost, když jsem ji často hodně napínal.

P. Jan Stuchlík

Žehnám vám, věřím v Boží pomoc a milost

Milí přátelé,
srdečně Vás zdravím. Hned na úvod si dovoluji oznámit, že to, co jsem napsal v rozhovoru pro minulý Žabokuk, se tak trochu rozplynulo... V mých slzách. O co jde? Už slibný, silně tučný titulék hlásal, že „úředník nebudu, mě zajímají lidi“. No,... tak... pravdivá je v tuto chvíli pouze druhá část výroku. Po předávce se mi tak trochu zatmělo, v tichosti jsem obdivoval svého předchůdce, jak Josefa Daňka, tak především Jendu Stuchlíka, a pravdivě jsem vyznal sám před sebou: „Na tohle chlapče nemáš...“ (Protože kromě lidí je to taky o ekonomice, papírech, potvrzeních nejrůznějšího druhu, prostě manažerské práci, a tomu jsem se doposud úspěšně bránil.)

Děkuji tímto Josefu Daňkovi za všechno úsilí, Jendovi jakbysmet, také za trpělivost, se kterou mi farnost předává, za všechno, co vylepšil, atd.

Takže co závěrem? Snad, že stále věřím v Boží milost a pomoc. No a samozřejmě taky v pomoc vaši. A taky vaši trpělivost. Za ten týden, co jsem tady, ve vás spatřuji velký potenciál. Věřím, že mne podpoříte. Protože tohle, co se zde v Žabinách děje, není dílo lidské, ale Boží.

S pozdravem a požehnáním pro každého z vás váš nový farář

P. Max Dřímál, salesián

kalendárium

farnosti a střediska

Ríjen

3.–5. 10.		<i>Svařák ve středisku</i>
4. 10. sobota	11.00	<i>Svatební mše: Veronika Davidová + Jakub Fojtů</i>
2. 11. neděle		<i>Drakiáda</i>
12. 10. neděle		<i>Sčítání účastníků nedělních bohoslužeb</i>
18. 10. sobota		<i>Výlet pro děti: 1.–5. třída</i>
19. 10. neděle		<i>Sbírka na misie</i>
24.–29. 10.		<i>Pout' do Itálie: Turín a další místa v Piemontu</i>
27.–29. 10.		<i>Podzimní prázdniny – středisko zavřeno</i>

Listopad

1. 11. sobota		<i>Slavnost Všech svatých – mše v 7.00 a 18.00</i>
2. 11. neděle		<i>Vzpomínka na všechny věrné zemřelé</i>
7. 11. pátek	17.30–19.30	<i>Začíná příprava na 1. svaté přijímání</i>
9. 11. neděle	10.30 15.30	<i>Křest Benedikta J. Jurečky a Jana D. Měřinského</i> <i>Bedruška: O draku Bylinkovi</i>
11. 11. úterý	15.00–18.00	<i>Martinská slavnost</i>
14. 11. pátek	10.00	<i>Sňatek beze mše: Pavlína Pinková + Antonín Matěj</i>
15. 11. sobota		<i>Výlet pro děti: 1.–5. třída</i>
17. 11.		<i>Státní svátek – středisko zavřeno</i>
22.–23. 11.		<i>Jump</i>
23. 11.		<i>Slavnost Ježíše Krista Krále</i>
28.–30. 11.		<i>Duchovní obnova břimovanců</i> <i>Svařák ve středisku</i>
29. 11. sobota		<i>Začátek novény k Neposkvrněnému Početí Panny Marie</i>
	14.00–18.00	<i>Tvoření adventních věnců</i>
30. 11. neděle		<i>1. neděle adventní – žehnání adventních věnců</i> <i>Cecilka</i>

Prosinec

5. 12. pátek		<i>Mikuláš ve Volné oratoři</i>
6. 12. sobota	8.30–16.30	<i>Duchovní obnova ASC</i>
7. 12. neděle	16.30	<i>2. neděle adventní</i> <i>Mikuláš ve středisku pro děti</i>
8. 12. pondělí		<i>Slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie</i> <i>mše v 7.00 a 18.00</i>
	19.00	<i>setkání farníků v sále pod kostelem</i>
10. 12. středa	14.00–18.00	<i>Vánoční tvoření ve středisku</i>
11. 12. čtvrtek	18.00–19.00	<i>Vánoční hudební besídka ve středisku</i>
12.–14. 12.		<i>Duchovní obnova pro mladé</i>
13. 12. sobota	9.30–12.30	<i>Duchovní obnova farnosti</i>
14. 12. neděle	15.00 17.00	<i>3. neděle adventní</i> <i>Akademie</i> <i>Bedruška: Eliáš</i>
18. 12. čtvrtek	19.00	<i>Předvánoční animátorské setkání</i>
20. 12. sobota		<i>Výlet pro děti: 1.–5. třída</i>
21. 12. neděle		<i>4. neděle adventní</i>
21. 12.–4. 1.		<i>Vánoční prázdniny – středisko zavřené</i>
24. 12. středa	16.00 22.00	<i>Vigilie Narození Páně pro rodiny s dětmi</i> <i>Noční slavnost Narození Páně</i>
25. 12. čtvrtek		<i>Slavnost Narození Páně – mše v 7.30, 9.00, 10.30 a 18.00</i> <i>Svátek sv. Štěpána – mše v 7.30, 9.00, 10.30 a 18.00</i>
26. 12. pátek	14.30–18.00	<i>Živý betlém</i>
28. 12. neděle		<i>Svátek Svaté Rodiny – obnova manželských slibů</i>
31. 12. středa	15.00 16.00	<i>Adorace</i> <i>Mše na poděkování za uplynulý rok, Te Deum</i> <i>Silvestr ve středisku</i>

„Teologie“ prosebné modlitby

Prosha, to je jediná forma modlitby, kterou Ježíš učil své žáky; je to vlastně jediná forma modlitby, kterou nám Bible předkládá. Jistě to zní podivně lidem, kteří byli vychováni v tom, že modliteb je několik typů a že na prvním místě je adorace; prosha, jelikož je to „sobecká“ forma modlitby, je až na posledním místě. Měli jsme dokonce pocit, nemýlím-li se, že dříve či později musíme z této nižší formy modlitby „vyrůst“ a postoupit až ke kontemplaci, lásce a adoraci.

A přitom, pokud se nad tím zamyslíme, zjistíme, že vlastně není formy modlitby, a to i včetně adorace a lásky, která by nebyla v řádně provedené prosebné modlitbě zahrnuta. Prosha nás učí plně se na Boha spolehnout. Učí nás mu plně důvěřovat. Někteří lidé říkají: „Náš nebeský Otec zná všechny mé potřeby. A stará-li se o ptáky v povětří a lilie na louce, jistě se postará i o mě. Ježíš nám to přímo tak řekl. A tak netrávím čas tím, že žádám Otce o něco, o čem on už beztak ví a co se mi chystá dát.“ Učení, z něhož toto prohlášení vychází, je správné, ovšem konečný úsudek je nesprávný. Ježíš nám praví, že se jeho Otec stará o ptáky v povětří a lilie na lukách. Ale závěr, který z toho vyvozuje, není: Nežádejte (vždyť on sám nás neustále nabádá k tomu, abychom žádali), nýbrž: Nemějte obavy. Pravda, je trochu absurdní (vezmeme-li v úvahu právě zmíněné), že se máme modlit, aby byli k Pánově sklizni povoláni dělníci. Je

to Pánova sklizeň. On ví, že je dělníků třeba. A jistě je chce ke sklizni svých polí povolat. A přesto trvá na tom, že se máme modlit, aby byli dělníci posláni. Znovu se tady setkáváme s Bohem, jenž se z vlastní vůle podřizuje síle modlitby, dokonce se až může zdát, že potřebuje modlitby lidí, aby se jeho síla mohla uvolnit. Takže znovu opakují: důvěřovat Bohu neznamena, že se na něj přestane obracet s prosbami. Znamená to seznámit Boha se svými prosbami a pak již nechat všechno na něm, s vnitřní jistotou, že se té věci ujme a o všechno se postará. Takže už pak není třeba si dělat starosti. Pěkně to vyjádřil svatý Pavel: „Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.“

**Převzato z knihy Spojení s Bohem
Anthony de Mella
připravil Jan Šlachta**

Způsob myšlení

Mistr navštívil ženu, které ve vsi přezdívali „ubřečená ženská“, protože neustále plakala a naříkala. Zeptal se jí, co je příčinou tak velkého trápení, kvůli kterému musí stále plakat.

„Mám dvě dcery,“ vysvětlovala vzlykajíc. „Nade všechno je miluji. Starší vyrábí deštníky a mladší sandály. Když svítí slunce, neprodá moje starší dcera ani jeden deštník, a to mě deprimuje tak, že musím plakat. A když prší, neprodá moje mladší dcera žádné sandály, a z toho jsem zoufalá. Nikdy není dobře, pořád jen škody a ztráty. Proto moje starosti a nářky nikdy neskončí.“

„V tom není problém. Tím je tvůj způsob myšlení,“ řekl mistr. „Co kdyby ses těšila z toho, že jedna tvoje dcera při slunečném počasí může prodávat sandály, a pak se radovala z toho, že když prší, tvá druhá dcera prodá deštníky. Tak bys měla důvod se pořád radovat.“

Sousedé byli překvapeni, jak se žena postupně změnila. Netrvalo dlouho a místo o „ubřečené ženské“ se mluvilo jedině o „usměvavé dámě“.

**Převzato z knihy Vitamíny pro duši
Norberta Lechleitnera
připravila Jana Šlachťová**

Salesiánkou jsem z touhy dávat Pána poznat naplno

Drahé sestry a bratři, jen co jsme si vybalili poslední kamínek z pláže a vytřepali polomrtvého škvora ze spacáku, už okolo funí ježek s jablíčkem a čelo se roší nad placením všech kroužků a pomůcek. Z kdysi rudé Ostravy přijíždí mezi nás salesiánka Janina Sachová. Pojďme se s ní krátce seznámit.

1. Komu vděčíš za své neobvyklé jméno?

Jméno Janina není vůbec neobvyklé. Tedy tam, odkud přicházím. Toto jméno je polské, obdoba české Jany. Naše rodina je polské národnosti a proto je to časté jméno v Polsku, tak jako u nás Jana. Jméno mi samozřejmě dali rodiče a mně se moc líbí a jsem jim za něj vděčná. Jen tak mezi námi, mým křestním patronem je sv. Jan Křtitel.

2. Kde jsi působila doposud?

Naposledy jsem byla v Ostravě. Byly jsme čtyři sestry a v našem domě jsme

měly Salesiánský dům dětí a mládeže, obdobu zdejšího střediska, jen ve velmi miniaturní formě. Pro upřesnění: Zapsaných dětí do střediska během roku bylo 120, zaměstnanců šest a animátorů, kteří vypomáhali na jednorázových akcích, kolem deseti. Před tím jsem byla v Praze-Kobyliších, Praze-Karlíně, Hradci Králové, Římě a úplně na začátku v roce 1991 zde v Brně. Takže... se sem vracím!

3. Co bude naplní tvého salesiánství/ dcerkovství u nás v Žabínách?

Budu pracovat ve středisku, hlavně v Klubu maminek, kde budu mít různé kroužky. Pak se těším na děti v oratoři a v odpoledních kroužcích. Také povedu s Milenou Broučky.

4. Zkus se nám v jedné větě představit.

V jedné větě?! Ostravačka!

5. Vidíš v sobě něco typického pro váš kraj?

O lidech na Ostravsku se říká, že jsou tvrdí a černí jak to uhlí, které se tam těží. Které ale, když se hodí do ohně, má obrovský potenciál tepla a světla po dlouhou dobu.

6. S kterou věkovou skupinou dětí nejraději pracuješ? A s kým je to výzva?

Děti a mládež mám moc ráda. Proto mám ráda i rodiče a prarodiče. Nejblíží mám asi k předškolákům. Člověk jim něco vypráví a oni ho chápou a přitom už jsou schopni něco samostatně tvořit a vyrábět. No a jak mi přibývá let, tak si začínám dobře rozumět i s těmi staršími, ale mladými duchem a hlavně srdcem.

7. Čím se bavíš, když ti zbyde volná chvíle?

Ráda tvořím s dětmi i dospělými. Mám ráda přírodu, výlety, hory, vodu – také s dětmi, ale i posezení s přáteli a popovídání si o radostech a starostech, které prožíváme.

8. Kdo nebo co přispěl k tvému rozhodnutí stát se salesiánkou?

Vašek Filipec. Je to salesián, který už je v nebi a pocházel z Ostravska. Řekl tehdy: S mladými v dnešní době je to velmi těžké a náročné (to byl rok 1986). Kdo by s nimi chtěl pracovat a pomáhat jim, ať se u mě přihlásí. Tak jsem se přihlásila a on mě seznámil s našimi sestrami – Vlastou Frkalovou a Anuš Hořínkovou, o kterých řekl: Jsou to sestry salesiánky, ale ony nesmí vědět, že ty víš, že to jsou sestry. Díky těmto třem lidem jsem tady. Také mi hodně pomohlo to, že u nás v Českém Těšíně, ve farnosti, ze které pocházím, jsem pracovala s dětmi a mladými a říkala jsem si, že chci pro ně dělat něco víc, chci jim dát poznat Pána naplno.

9. Kolik (a kdo) je vás teď ve vaší komunitě na Maničkách?

Je nás zde šest. Kromě sester, které dobře znáte, je s námi sestra Fedora, která se u nás učí česky, aby se mohla v Římě starat o české poutníky. Budeme mít protekci!

10. Vyrazíš sbírat houby?

No, houby mám moc ráda, ale neumím je sbírat. Ale ráda je jím a připravuji. No, vlastně všeobecně ráda vařím a ráda jím.

Děkuji za rozhovor.

Milena Alday Delgado

Předávání farnosti

Poslední prázdninovou neděli byla farnost Panny Marie Pomocnice v Brně-Žabovřeskách svěřena do rukou nového faráře **P. Maxe Dřímala**.

Děti ze Sborečku originálním způsobem poděkovaly administrátorovi P. Jendovi Stuchlíkovi, který farnost dosud spravoval, a přivítaly nového faráře s „maxi maxi maximálním“ humorem.

Nový farář Max vyznal před **celým shromážděním**, před provinciálem

salesiánů **P. Petrem Vaculíkem**, **SDB** i brněnským děkanem **Mons. ThLic. Václavem Sloukem** svou víru a s pokorou a odvahou převzal svou novou odpovědnost.

Děkujeme Jendovi za jeho dosavadní službu a Maxe ujistujeme o naší modlitbě a pomoci.

Mons. ThLic. VOJTĚCH CIKRLÉ
DIECÉZNÍ BISKUP BRNĚNSKÝ

USTANOVENÍ

P. Mgr. Maxmiliána Dřímala, SDB

kněze Salesiánů Dona Bosca,
dosud působícího v arcidiecézi olomoucké

Na základě žádosti Vašeho řádového představeného
Vás Ve smyslu kánonů 523 a 524 CIC Vás ustanovuji s platností od 1. 9. 2014

farářem

v Římskokatolické farnosti

u kostela Panny Marie Pomocnice v Brně-Žabovřeskách.

Tuto službu budete konat pod vedením diecézního biskupa
podle celocírkevních a diecézních norem.

Úřad faráře budete podle kán. 527 CIC právoplatně vykonávat
po jeho převzetí a uvedení do úřadu.

Pro převzetí stanovuji lhůtu jednoho měsíce od platnosti tohoto ustanovení.

Podle ustanovení České biskupské konference
je Vám svěřen úřad faráře na dobu pěti let. Dále rozhoduji, že po uplynutí této doby

Vaše ustanovení nadále trvá *ad nutum Episcopi*.

Vaše práva a povinnosti vyplývají z církevních a obecně závazných norem.

V Brně dne 1. 7. 2014

L. S.

+ Vojtěch Cikrlé

Mons. ThLic. Vojtěch Cikrlé
diecézní biskup brněnský

J. Doffek
Ing. Jiří Doffek, Ph.D.
kancléř

co proběhlo ve středisku...

Crossroad – Kam se vydáš?

Dobrodružství × nuda, zážitek × rutina, únava × odpočinek, složité × pohodlné, vyrazit × zůstat doma... Zveme tě na tábor, který má něco do sebe a kde záleží na tvé volbě... Takto byl v lednu uveden tábor salesiánského střediska chystaný na přelom července a srpna pro děti ve věku 13 až 16 let. Kdo by se na takovou akci dobrovolně vydal?

Základ dvacetičlenné skupiny mladých tvořili všichni účastníci loňské MUNY – tábora, kde si snad každý osahal či překonal své hranice. Téma Crossroadu napovídá sám název tábora. Crossroad = křižovatka. Odkazuje na volbu směru, cíle, cesty. A právě „volba“ byla klíčová pro účastníky již od samého začátku.

Individuální výběr červené či modré pilulky rozdělil účastníky do dvou

skupin. Tyto se setkaly až po dvoudenním putování na faře v Újezdu u Černé Hory, každá s jedinečnými zážitky. Na jedné cestě prozkoumávání podzemí či noc v jeskyni, na druhé lanový „big swing“, slaňování, spaní venku. Na obou zážitky.

Druhá část tábora na základně již měla jiný řád a pravidla, která vytvářeli společně vedoucí s účastníky. Hlavním pravidlem bylo užít nebo spíše prožít si program naplno.

Mezi silné momenty patřily aktivity, které se opravdu zdají být bláznivé. Proč by rozumní lidé závodili na polorozbitých kolech v lůně panenské přírody spíše necestou než cestou v říčním korytu v uměle vytvořené atmosféře Vavrdova memoriálu? Nebo proč by se ještě týž

den v nejvíce vyhecované aktivitě celého tábora tzv. sedánku v posedu posouvali bahnem a kopřivami k nedohlednému cíli? Proč zacpávat díry v děravé trubce? Opravdu jen kvůli prvenství v cíli, aby se nám vyplavil pingpongový míček ven dříve, než to stihne druhá skupina?

Poslední volba se konala po rozlučkovém večeru, tedy nad ránem před odjezdem. Na volbu chceš spát, nebo jdeš do poslední aktivity, odpověděla se zaslepenýma očima většina ano. Byly jim zaslepeny oči a mlčky absolvovali cestu neznámo kam. Na jejím konci byl východ slunce, teplý čaj a kruh lidí, kteří celý týden prožívali něco nevšedního. Společně jsme se nacvakli každý svou karabinou na pevné lano – a ranní mši svatou.

A teď je možné odpovědět na položenou otázku „Proč?“. Křižovatky byly a budou. V tomhle věku se těmto mladým blíží stále významnější volby. Chtěli jsme jim pomoci zbavit se obav dělat rozhodnutí a nezapomenout na důležitou věc. Pokud budou dobře jištěni, nacvaknutí na správné lano, není se čeho bát. Co je tím lanem? Bůh? Dobré vztahy? Dobrá parta lidí? Přátelé?

Za tým organizátorů (Zuky, Jenda, Jiřka, Anežka)

Dominik Liberda

Na nevydařené oslavě myjte nádobí.

Pomůže vám to

Milé děti,

možná taky znáte ten pocit, když se moc těšíte na nějakou událost, a ona vás pak zklame. Oslava narozenin se nevydaří, jak měla. Na svatbě se nudíte, na křtinách není taky žádná zábava a celou pouť leje jako z konve. K Vánocům nedostanete, co jste si přáli. O slavnostním rodinném obědě se podává jídlo, které nesnášíte.

Takové situace se stávají často a všem lidem. Existuje ale řešení, jak smutek porazit a událost si užít. Zní to divně, ale funguje to: Přestaňte se soustředit na sebe, ale snažte se místo toho pomoci druhým. Zapřete se a zkuste potěšit člověka, kterého nemáte v oblibě. Vyhrňte rukávy a pusťte se do nádobí. Vyslechněte trable druhého. Snažte se pomoci, kdekoli to bude potřeba.

Uvidíte, jak se najednou váš pohled na událost změní. Budete mít radost, že jste vykonali něco dobrého. Vaše vlastní starosti už vám nepřijdou tak velké, když vyslechnete, jaké potíže mají jiní. Možná na své problémy docela zapomenete.

Přesně takový postup – sloužit druhým – nám radí Pán Ježíš. Sám taky udělal totéž. V evangeliu čteme, že byl pozván na svatbu, kde to ale s obcerstvením nebyla žádná sláva a oslavencům hrozil pěkný průšvih a ostuda. Ježíšovi se dvakrát nechtělo řešit problémy za ně. Pak to však udělal. Ta svatba se pak jistě stala nejvyhlášenější široko daleko.

A Ježíš se musel opravdu dobře bavit, když viděl jejich udivené obličej.

Jestli chcete, přečtete si o této svatbě úryvek v Janově evangeliu (J 2, 1–12). Vyplnit naši tajenku pak pro vás bude hračka. Uvnitř najdete dvě cnosti, které vám ze Žabokuku přejeme pro letošní podzim. Ať je máte s sebou ve školních lavicích, mezi kamarády i doma. Kéž vám pomáhají při všech těch událostech, které zpočátku nevypadají jako zrovna povedené. Změnit všechno nemůžete, ale změnit sebe na nich ano! Hezký podzim.

Lucie Kučerová

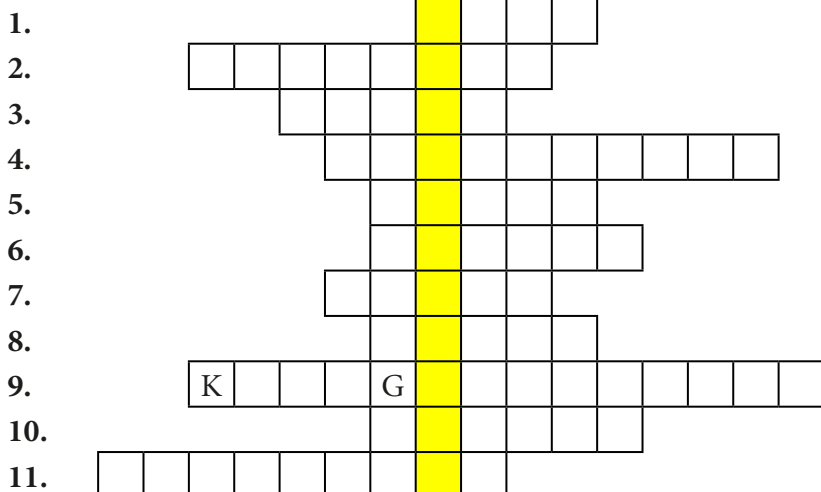
Legenda k tajence:

Ježíš na svatbě proměnil jeden nápoj (1.) ve druhý (8.). Tekutiny nalila obsluha (4.) do velkých kamenných... (7.). Každá z nich byla na dva až tři kýble neboli (3.).

Na svatbu nešel Ježíš z rodiny a přátel sám – byla tam s ním jeho parta kamarádů (2.) a taky jedna moc blízká příbuzná (5.). Ta chtěla, aby ženichovi a nevěstě pomohl, on se však vymlouval, že ještě nepřišel jeho čas neboli (6.).

Ze zázraku byl celý pař správce hostiny – říkal, že obvykle ženich nechá nalívat nejdřív prvotřídní víno, a teprve když se hosté napijí, dává pití (10.).

Svatba se odehrávala ve městě (9.). Když skončila, odešel Ježíš se svými společníky do jiného města (11.).

Své starosti přenechte mně, vybízí nás Pán

Milí čtenáři,
seniorský věk s sebou nese mnohé starosti, s nimiž můžeme udělat jediné – odevzdat je Pánu. Učíme se to stále. A modlitba, na kterou vás chci v dnešním Žabokuku upozornit, mi vždy znova ukáže, jak málo jsem pokročila! Jde o Nověnu odevzdanosti Dona Dolinda Rutola a jistě ji mnozí znáte. Možná však i vy uvidíte její slova s každou novou bolestí a životním úkolem ve zcela nové perspektivě. Kéž je vám text útěchou a požehnáním.

Lucie Kučerová

Nověna je devítidenní modlitba, která se skládá minimálně z čtyby, úvahy a prosby. Nověna odevzdanosti je u nás k dispozici v několika překladech, tento vydalo Kartuziánské nakladatelství Brno. Děkujeme vydavateli za souhlas s otištěním.

1. den: Přenech mi svoje starosti

Proč se tak neustále znepokojuješ a trápíš? Přenechej mi své starosti, a všechno se uklidní. Vpravdě ti říkám, že každý úkon opravdové, hluboké a úplné důvěry vyvolá účinek, který si tak moc přeješ, a tvoje obtížné situace se vyřeší.

„Pane Ježíši, zcela se Ti odevzdávám, postarej se o všechno!“

2. den: Dítě spící v matčině náručí

Odevzdat se mi neznamená nejprve se soužít, bouřit se, zoufat si a pak se teprve

obrátit na mě v modlitbě plné neklidu, abych spěchal za tebou. Důvěřovat mi znamená změnit neklid v modlitbu. Důvěřovat mi znamená klidně zavřít oči své duše, odvrátit svou mysl od trápení, a tak způsobím, že jsi jako dítě, které spí v matčině náručí. To, co tě znepokojuje a vytváří tvoje utrpení, je tvé zbytečné rozumování a přemýšlení po svém, tvoje nápady a vůle za každou cenu si sám poradit s tím, co tě trápí. Co všechno bych neudělal, když se duše ve svých duchovních i hmotných potřebách obrátí na mne a řekne plna důvěry: „Vezmi všechno do svých rukou,“ zavře oči a uklidní se!

„Pane Ježíši...“

3. den: Bud' vůle Tvá

Ještě více by měla tvoje duše zavřít své oči a odpočívat v mém náručí! Jen málo milostí obdržíš, když se trápíš a snažíš se, abys je získal; obdržíš jich velmi mnoho, když tvoje modlitba představuje tvoji úplnou důvěru ve mne. V utrpení mě prosíš, abych tvé utrpení odnal, ale přesně podle tvých představ. Obracíš se na mne, ale chceš, abych se přizpůsoboval tobě. Tehdy jsi jako nemocný, který prosí lékaře o vyléčení, ale sám si vše ordinuje. Nepostupuj tak, ale modli se, jak jsem vás to naučil v modlitbě Otče náš: „Posvět se jméno Tvé,“ buď oslavený v této naší nouzi a těžkostech. „Přijď království tvé,“ znamená, ať se vše přičiní o slávu Tvého království v nás a ve světě. „Bud' vůle Tvá jako v nebi tak i na

zemi,“ to znamená: Ty rozhoduj v této potřebě, učiň to, co Ty pokládáš za nejlepší pro můj věčný a časný život. Jestliže mi opravdu řekneš: „Buď vůle Tvá,“ tedy postarej se o všechno, já zasáhnu s celou svou všemohoucností a vyřeším i nejobtížnější situace!

„Pane Ježíši...“

4. den: Nezneklidňuj se a odevzdej se mi

Když vidíš, že se tvoje potíží zvětšuje, místo aby se zmenšovala, netrap se a zavři oči a řekni mi s důvěrou: „Buď vůle Tvá, vezmi všechno do svých rukou.“ Pravím ti, že se postarám a zasáhnu do té záležitosti jako lékař, a dokonce, bude-li třeba, udělám zázrak. Vidíš, že se záležitost zhoršuje? Neztrácej ducha! Zavři oči své duše a opět řekni: „Vezmi všechno do svých rukou.“ Říkám ti, postarám se o to a není účinnějšího léku než zásah

mé milosti. Postarám se o všechno, jen když se mi odevzdáš a zavřeš oči.

„Pane Ježíši...“

5. den: Zavři oči svého já

V rozporu s důvěrou je starost, zmatek, přemýšlení o důsledcích nějaké záležitosti. Jsou to věci proti opravdovému odevzdání se! Je to podobný zmatek, jako když se děti domáhají, aby se maminka postarala o jejich potřeby, a přitom chtějí vše dělat samy, a tak překážejí svými nápady a vrtochy její práci. Zavři oči svého Já a dovol mi jednat. Klidně zavři oči a nemysli na přítomnou chvíli, zažej i myšlenky na budoucnost jako pokušení! Opři se o mne a věř v moji dobrotu, a já přísahám při své lásce, že když v takovém postoji řekneš: „Postarej se o to Ty!“, já se o to úplně postarám, potěším tě, uklidním a povedu.

„Pane Ježíši...“

6. den: Zásah mé milosti

I když tě budu muset vést jinou cestou, než kterou chceš ty, přesto tě ponesu ve svém náručí, protože neexistuje účinnější lék než zásah mé milosti. Ale uvědom si jasně to, že já můžu všechno převzít jen tehdy, když ty nasměruješ svůj vnitřní zrak na mě, to znamená, jen když skutečně chceš a když mi zcela důvěřuješ. Ano, když mi zcela odevzdáš svou plnou důvěru!

„Pane Ježíši...”

7. den: Pravá odevzdanost

Nemůžeš spát, všechno chceš zhodnotit, všechno vypátrat, na všechno myslet, a tak důvěřuješ lidským silám. Nebo co horšího, důvěřuješ jen lidskému zásahu. A to vlastně překází mým plánům, které s tebou mám. Jak totiž po tvé pravé odevzdanosti, abych ti mohl prokázat dobrodiní. Jak mě zarmucuje, když tě vidím znepokojeného. O to vlastně usiluje ďábel, aby tě znepokojil, pobouřil, aby tě skryl před mým působením a hodil tě napospas lidskému konání. Proto důvěřuj pouze mně, opři se o mne, svěř se mi se vším! Dělán zázraky úměrné tvé důvěře ve mne a nikoli tvým starostem. Když se nacházíš v úplné „bídě“, vylévám na tebe poklady svých milostí. Jestliže máš malé, ale své zdroje pomoci, anebo je vyhledáváš, ocitáš se v přirozené rovině, necháváš věcem přirozený průběh, který je často mařen ďáblem.

„Pane Ježíši...”

8. den: Já se o tebe postarám

Žádný člověk, který uvažuje jen podle lidské logiky, neudělal zázrak. Božským způsobem koná ten, kdo důvěřuje Bohu. Když vidíš, že se tvoje záležitosti komplikují, řekni se zavřenýma očima: „Ježíši, postarej se o ně!“ A úplně se odvrát od svého Já, protože tvoje rozumování ti to jen komplikuje. Takto si počínej ve všech svých potřebách. Počínejte si tak všichni a uvidíte velké, nepřetržité a tiché zázraky. Zázraky, které nebudou navenek ničím senzační, ale pro vás budou velké a kromě toho budou posilovat vaši důvěru a lásku ke mně. Já, váš Bůh, se postarám. Ujišťuji vás!

„Pane Ježíši...”

9. den: Neboj se, já se o všechno postarám

Vždy se modli v tomto postoji a v této důvěře a budeš mít velký vnitřní pokoj. Budeš sklízet opravdové plody mé lásky. To i tehdy, když ti daruji milost oběti a lásky, která s sebou přináší utrpení. Zdá se ti to nemožné? Opět zavři oči a z celé duše říkej: „Ježíši, postarej se o to Ty!“ Neboj se, já se opravdu o všechno postarám! Pak budeš mé jméno oslavovat tím, že se úplně pokoříš. Tvoje modlitby nemají takovou cenu, jako jediný skutek důvěrné odevzdanosti. Dobře si to uvědom, že neexistuje účinnější nověna, než je tato.

„Pane Ježíši, zcela se Ti odevzdávám, vezmi všechno do svých rukou a postarej se o všechno!”

NAŠE JUBILANTKA

S ÚSMĚVEM ANDĚLA A RUKOU HORNÍKA,

VŽDYŤ JEJÍ ATRIBUT RÝČ JE A MOTYKA.

NA JEJÍ ZAHRÁDCE JE TO JAK V RÁJI,

KVĚTŮ A BAREV, AŽ DECH SE TAJÍ.

JUBILEUM OSLAVILA V SKROMNOSTI A TICHU,

I KDYŽ TVOŘÍ KRÁSNÉ VĚCI, V SRDCI NEMÁ PÝCHU.

DĚKUJEME, MILÁ PAVLO, ZA TVOU VĚRNOU SLUŽBU,

PÁN RÁD JISTĚ SPLNÍ TVÉHO SRDCE TUŽBU.

DO DALŠÍCH LET POŽEHNÁNÍ, CO JEŠTĚ PŘÁT VÍCE,

NA TVÝCH CESTÁCH VŽDY TĚ CHRÁNÍ MARIA POMOCNICE.

NA TVOJE ZDRAVÍ TEĎ ZVEDÁME ČÍŠ,

AŤ KAŽDÝM DNEM NEBI JSI BLÍŽ.

Chceš-li krásný dárek mít pro tetu či mamku, určité se podívej na webovou stránku: www.ateliernakolene.cz

Perly z kázání

1. 6. 2014 P. Jan Stuchlík

Tam, kde jsme schopni si odpouštět a začít zase znovu, tam začíná věčný život.

27. 7. 2014 P. Libor Všetula

Pravda s velkým „P“ může být někdy jiná, než si myslíme my.

10. 8. 2014 P. Jan Stuchlík

Někdy i v duchovním životě můžeme křičet tak, že neslyšíme jemný a tichý Boží hlas.

24. 8. 2014 P. Radek Gottwald

Čtyři stupně poznávání Ježíše:

1. Poznávání.
2. Ptám se, co po mě žádá.
3. Raduji se z jeho přítomnosti.
4. Úplné odevzdání se.

7. 9. 2014 P. Max Dřímál

Naučme se vidět druhého Božíma očima.

7. 9. 2014 P. Max Dřímál

Cílem napomenutí je získat druhého, ne ho zničit.

Židovské anekdoty

Lékař se ptá pacienta: „Měl jste zimnici?“

„Zimnici? Nerozumím otázce.“

„Mám na mysli: Cvakaly vám zuby?“

„Nevím, ležely na nočním stolku. Zdá se mi ale, že trochu klapaly.“

Schumulowtsch u lékaře říká: „Pane doktor, co mám dělat? Moje játra mi dělají potíže, nohy mě bolejí, puls mám úplně nepravidelnej, žaludek nic nevydrží – a já sám se taky necítím dobře.“

Šnorer (žebřák) Gelles přijde k doktorovi. Ten mu předepíše lék, a protože mu je toho chudě líto, nejen že ho vyšetří zdarma, ale ještě mu věnuje 20 korun. Za několik měsíců přijde lékař ke Gellesovi a ptá se, jak mu je. Gelles odpoví: „Už mi je mnohem líp! Byli tak laskaví a dali mi 20 korun, takže jsem si mohl dovolit zajít za pořádným doktorem!“

Mladý Žid křičí jako pominutý: „Josel, spolknul jsem špendlík!“

„A proto tak křičíš, jako by šlo o diamant? Tady máš jinej!“

Proč si držíš tvář?“

„Bolí mě zub. Už čtyři noci nemůžu usnout!“

„Kdyby to byl můj zub, nechal bych si ho hned vytrhnout!“

„Kdyby to byl tvůj zub, nechal bych ho taky hned vytrhnout!“

V jednom městě na venkově si mladý lékař otevře praxi.

Přijde k němu katolický kněz a je ošetřen zdarma. Jako poděkování pošle lékaři pár lahví dobrého vína. Protestantský farář pošle jako dík za ošetření zdarma tučné sele.

Nakonec přijde rabín. Také jeho ošetří lékař zadarmo. Nadšený rabín mu pošle dalšího rabína!

KRIZE

ADAM A EVA MOHLI BÝT V RÁJI,
NA SLADKÉ PLODY CHUŤ VŠAK DNES MAJÍ.
VŠEM ŽENÁM, NA OKRAJ, DÁM DOBROU RADU,
NEVĚŘTE NIKDY LSTIVÉMU HADU.
SOTVAŽE POJEDLI ZE STROMU POZNÁNÍ,
UŽ ANDĚL MEČEM JE Z RÁJE PRYČ VYHÁNÍ.

ABRAM A SÁRA ŠŤASTNĚ SI ŽILI,
VŠAK O VLASTNÍCH DĚTECH JEN DLOUHO SNILI.
BOHU SNAD VĚŘILI UŽ JENOM CHABĚ,
SYN ŽE SE NARODÍ DĚDKOVI – BÁBĚ?

REBEKA IZÁKA SNADNO OŠIDILA,
MAZÁNKA JÁKOBA KŮŽÍ OBALILA.
JAK EZAU VZTEKAL SE, NEMÁŠ ANI ZDÁNÍ,
KDYŽ BRÁŠKA VYFOUK MU JEHO POŽEHNÁNÍ.

JÁKOB ZAS PRO ZMĚNU ZTROPIL VELKOU MELU,
KDYŽ MÍSTO RÁCHEL MĚL V LOŽI LEU.
RÁCHEL PAK S JÁKOBEM POČALI JOŽKU,
BŮH PRO NĚJ CHYSTÁ VŠAK PŘETĚŽKOU ZKOUŠKU.
NA JOSEFA BRÁŠI VELKOU ZLOST UŽ MAJÍ,
ZA TŘICET STŘÍBRNÝCH HO DO OTROCTVÍ DAJÍ.
O JOSEFA V LOCHU DOBRÝ BŮH SE STARÁ,
POTÉ CO HO CHTĚLA SVĚST ŽENA PUTIFARA.

TAKÉ DAVID KRÁL DOSTAL SE DO KAŠE,
KDYŽ V LOŽNICI ULEHL S ŽENOU URIÁŠE.

TO VŠE JE ZAPSÁNO VE SVATÉ KNIZE –
I BIBLICKÉ POSTAVY MĚLY SVÉ KRIZE.
HOSPODIN VŠAK ODPOUŠTÍ, I KDYŽ CHYBY VIDÍ,
VE SVÉ LÁSCE VELIKÉ STAL SE JEDNÍM Z LIDÍ.

JAN ŠLACHTA